LUBSKÝ zpravodaj

Srpen 2024

Ročník XXXI

Bezplatné

SPITALFEST

V neděli 7. července ráno vyrazila skupinka čtrnácti lubských občanů na výlet do německého Bubenreuthu na 75. ročník Spitalfestu, setkání založeného lubskými občany, kteří byli po 2. sv. válce vysídleni do různých částí Německa. Na radnici nás vřele přivítal starosta města Bubenreuth Norbert Stumpf. Po krátkém posezení u kávy na radnici jsme si prohlédli místní muzeum.

První část expozice byla o vysídlených lubských občanech, jak probíhal odsun, jak se vybíralo, kdo „půjde“ a kdo zůstane v Lubech. V muzeu je vystavena spousta dobových fotografií a artefaktů z této smutné doby. Druhá část expozice je věnována výrobě hudebních nástrojů v Bubenreuthu a okolí. Součástí sbírky je třeba kytara s podpisem slavného „Brouka“ Paula McCartneyho, nebo kytara Elvise Presleyho.

Z muzea se šlo na Eichenplatz, kde probíhaly oslavy již zmíněného Spitalfestu. Někteří zmizeli za svými známými či příbuznými, jiní zůstali ve stínu vzrostlých dubů u čepovaného piva, německých „schnitzlů“, nebo při poslechu místního dechového orchestru.

Kdo si myslí, že by zde zůstal sám, napospas německy hovořícím Bubenreuťanům, je na omylu. Kdekdo se chtěl pochlubit, že svou mateřskou řeč ještě nezapomněl, případně kolik se z češtiny naučil třeba na Hraničních slavnostech v Lubech. Zum Wohl.

Petr Werner

INFORMACE Z RADNICE

Rekonstrukce opěrné zdi kolem technických služeb

Závěrem měsíce srpna začne jedna z dalších větších investičních akcí města letošního roku pod názvem „Výstavba gabionové stěny v areálu technických služeb města Luby“.

Při této akci bude odstraněna stávající dosluhující opěrná zeď okolo areálu technických služeb. Následně bude postavena nová gabionová zeď včetně nového plotu. Bude se jednat o logisticky náročnější akci, při které dojde v průběhu realizace k částečným nebo úplným uzavírkám přilehlých pozemních komunikací. Částečná uzavírka v Masarykově ulici bude řešena pomocí semaforu.

Ve výběrovém řízení podaly na realizaci nabídky čtyři společnosti. Nejvýhodnější nabídku podala společnost Algon a.s. za nabídkovou cenu ve výši 3.545.579,00 Kč včetně DPH. Hotovo by mělo být do konce listopadu letošního roku.

Nový výdejní a podací zásilkový box a rozšíření stávajícího boxu

V následujících týdnech umístí společnost PPL CZ s.r.o. nový samoobslužný výdejní a podací box v Tovární ulici u starých panelových domů. Bude umístěn v místech, kde byl přednedávnem box společnosti Zásilkovna.

Z důvodu nedostatečné kapacity rozšíří v následujících dnech společnost Zásilkovna s.r.o. stávající Z-Box na parkovišti za radnicí. Za tímto účelem si tato společnost pronajala další část pozemku, kde zdvojnásobí stávající výdejní box.

Ing. Vladimír Vorm, starosta města

CO MĚ ŠTVE…

V srpnovém zpravodaji bych se chtěl v krátkosti rozepsat o lidech. Pohybuji se často mezi různými typy lidí. Ať už to jsou typičtí „Čecháčci“, kteří na vše nadávají, ale ruku k dílu nepřiloží, těch je celkem dost a tento typ lidí určitě nepatří do červené knihy ohrožených druhů. Pak jsou tu lidé, kteří by se pro jiné rozkrájeli. Pár takových mezi námi je. Takoví lidé jsou již celkem vzácní, ale nejsou zdaleka na vyhynutí. Takových skupin lidí bych zde mohl jmenovat X.

Já bych se zde chtěl věnovat skupině lidí, kterou pracovně nazvu „Hovádka boží“, i když tím ta boží hovádka asi silně urazím. Nikdo soudný však neudělá to, co vidíte na obrázku. Dotyčný, nebo dotyční, asi budou vědět, co je článkem myšleno. Pro neznalé, jedná se o mobiliář u cyklostezky v Meránu. Každopádně nevím o nikom dalším, kromě firmy, která tento stůl a lavičky vyrobila, kluků z „technických“, kteří tam posezení instalovali, nebo třeba pana starosty, který projekt dotáhl do konce, že by se přihlásil s tím, že třeba jednou za rok lavičky natře, že tam uklidí, vynese koš, cokoli. Ne, ON si raději na stole rozdělá oheň. Bohužel na to nestačí má slovní zásoba slušných slov, a ta sprostá se sem prostě nehodí.

A dotyčnému jen vzkážu: „chtěl jsi se před někým vytáhnout, ukázat, jaký jsi borec? Ukaž to teď, zajdi na policii, nebo na městský úřad, a pochlub se tam“.

Petr Werner

Příběhy 20. století – Post Bellum – Paměť národa

Opět zajímavý příběh životního osudu pana Alfreda Neudörfera. Je uveden na stránkách https://www.pametnaroda.cz/cs/pribehy-regionu-karlovarsky-kraj?page=2 a se souhlasem správce portálu ho našim čtenářům nabídneme na pokračování v Lubském zpravodaji.
Zdroj: ze sbírky Post Bellum (*Post Bellum – z latiny „Po válce“*) www.pametnaroda.cz

Jan Kreuzinger

Dokončení z minulého čísla

BRATRA ZACHRÁNILI PŘED EUTANÁZIÍ

Německo v roce 1938 na základě Mnichovské dohody zabralo celé Sudety. Pro houslařství v Lubech to spásu neznamenalo, protože nacisti se chystali na rozpoutání celosvětové války a průmysl podřizovali armádě. Tam, kde se dříve vyráběly mechaniky do kytar, nově vznikaly nábojnice. Podniky zpracovávající rezonanční dřevo místo ladících kolíků produkovaly muniční bedny. A mnoho zdejších mužů dostalo povolání do wehrmachtu.

„Táta byl nadaným hudebníkem a ti mají dobrou komunikační síť. Pochopil, že jít do wehrmachtu je riskantní. S dalšími kolegy nastoupili do Reichsarbeitsdienst a hráli v orchestru na frontách pro německé vojáky. Jako normální voják narukoval táta až ke konci války, ale kvůli žaludečním potížím byl dlouho v nemocnici,“ vypráví.

Pamětníkovi příbuzní z matčiny strany se na bojiště druhé světové války dostali. Jejího bratra jako armádního letce sestřelili u Frankfurtu nad Mohanem, dva synovci zase padli neznámo kde na východní frontě.

Neudörferovi se za války báli především o život svého nejstaršího, tělesně postiženého syna. Nacistická ideologie totiž počítala s likvidací mentálně i tělesně postižených. „Rodiče bratra před eutanázii zachránili, když ho umístili do léčebného ústavu v Kasselu. Bohužel tam ale po válce zemřel, pravděpodobně hlady,“ říká Alfred Neudörfer.

ODSUNU SE VYHNULI

Konec války na Chebsko i celé západní Čechy přinesla v květnu 1945 americká armáda. V Lubech s osvoboditeli probíhala dobrá komunikace i díky tomu, že město dříve mělo s Američany obchodní styky. Pamětníkův otec dokonce získal od vojáků práci, když jezdil hrát do důstojnických kasin. Místo peněz od nich dostával potraviny, čímž mohl bezprostředně po válce uživit rodinu.

Existenční jistotu to pro Neudörferovy zdaleka nezaručovalo. S koncem války začal v Československu nejprve divoký, násilnostmi i masakry doprovázený odsun
Němců, který se teprve po několika měsících přeměnil v organizované vysídlení německého obyvatelstva.

„My jsme do odsunu nešli, protože vláda věděla, že hudební nástroje jsou pro zahraniční devízy naprosto nutné. Prosadili, že část obyvatelstva Lubů musela zůstat a byla zadržována až do roku 1963,“ vysvětluje Alfred Neudörfer.

Později stát postavil houslaře před volbu přijmout československé občanství, nebo se nechat rozházet po různých koutech republiky. Do poloviny padesátých let ovšem Němci v Lubech neměli žádné občanství a platili za lidi druhé kategorie.

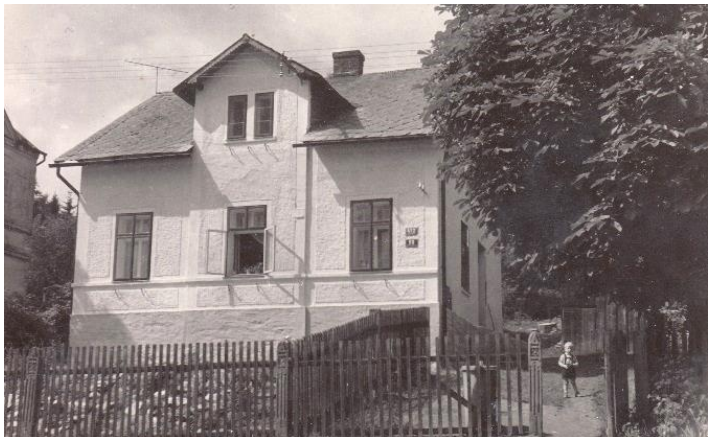

Rodný dům Alfreda Neudörfera. Tehdy Gottwaldova ulice č.412, dnes Chebská ulice.

ZMLÁTILI MĚ, PROTOŽE JSEM BYL NĚMEC

Do takto špatného společensko-právního postavení se pamětník v roce 1947 narodil. A diskriminace německých obyvatel ze strany československého státu ho brzy mohla stát život, když jako malý vážně onemocněl a musel rychle do nemocnice.

„Němci měli zakázáno jezdit vlakem. V Lubech naštěstí po válce zůstal jeden inženýr z Norska pan Thomassen a ten mi údajně zachránil život tím, že vzal svůj norský pas a jel s mým tátou do Chebu. Tam táta přelezl plot nemocnice a čeští doktoři mě zachránili," líčí pamětník.

Alfred Neudörfer na překážky narážel dál. Když nastoupil do školy, neuměl ani slovo česky, protože doma s rodinou mluvili výhradně německy. Po prvním roce školy sice češtinu ovládl, ale i tak čelil šikaně ze strany některých učitelů, když mu například přidělávali chyby v písemných pracích.

„Do mé třídy chodilo třicet procent Němců, pak taky hodně Slováků a Volyňských Čechů, ale i kluci, jejichž rodiče pocházeli z Belgie. My Němci se lépe snášeli se Slovákama a Volyňákama než s uvědomělými vlastenci z vnitrozemí. Hodněkrát mě zmlátili jenom proto, že jsem byl Němec."

Po odsunutých Němcích do pohraničí přicházeli obyvatelé z celého Československa. Komunistická vláda se opakovaně snažila tyto oblasti dosídlit a zlepšit jejich hospodářskou situaci, ale nic z toho se opakovaně nedařilo. Podle pamětníka i do Lubů často přicházeli pouze lidé, kteří chtěli situace využít ve svůj prospěch, nakradli si a krátce nato zase odcházeli. Situace regionu se postupně zhoršovala a zkomplikovala se na celá desetiletí dopředu.

VÝROBA HOUSLÍ SE ZESTÁTNILA

Otec Alfreda Neudörfera po válce pokračoval s výrobou houslí, viol a cell. Nadále hrál v orchestrech, například v lázeňském orchestru ve Františkových Lázních, v divadelním orchestru v Chebu, ale i v místním lubském orchestru zřizovaném při Revolučním odborovém hnutí (ROH).

Systém výroby hudebních nástrojů se změnil s nástupem komunistů k moci v roce 1948. Vše se spojilo do národního podniku Cremona, ale brzy se ukázalo, že sériová výroba vede k horší kvalitě nástrojů. V rámci učednické školy při podniku tak vznikly kurzy, kde němečtí řemeslníci předávali své znalosti talentovaným českým žákům.

„Nepříjemná situace v Lubech nastala, když komunisti šířili fámy o tom, jak špatně se v Německu daří odsunutým Lubákům. Jenže se ukázalo, že to není pravda. Místní zjistili ten rozpor a bouřili se. Vládní komise měla nepokoj vyřešit, a město tak dostalo peníze na opravu silnic a výstavbu chodníků," vzpomíná Alfred Neudörfer.

Záplatování asfaltu ale příliš neměnilo na tom, že se Sudetští Němci cítili v Československu špatně. Když se v 60. letech komunistický režim začal rozvolňovat, zbývající Němci se z Lubů rozhodli odejít i navzdory administrativním a finančním překážkám. Neudörferovi chtěli počkat, až otec odejde do důchodu a syn dokončí vzdělání.

BĚHEM UČENÍ ZASLECHL VOJENSKÉ MOTORY

Pamětník tou dobou dokončoval střední všeobecnou vzdělávací školu v Chebu a rozhodoval se, kam zamíří dál. Ukázalo se, že v rodinné houslařské tradici pokračovat nebude. „Scházel mi základní předpoklad – hudební sluch. Hrál jsem taky na cello, ale nikdy nedosahoval takové kvality jako táta."

Alfred Neudörfer se vydal cestou technického vzdělání a od roku 1965 začal studovat strojírenství na Vysoké škole strojní a elektrotechnické v Plzni. Jako student už čím dál více vnímal svobodnější atmosféru 60. let, v nichž Československo pod vedením Alexandra Dubčeka směřovalo k reformě dosavadního socialistického zřízení.

O to víc šokující se pamětníkovi zdála slova, která se během univerzitní exkurze do Berlína dozvěděl od jednoho z Němců. „Stranou mi v němčině řekl, ať počítáme s vpádem sovětských vojsk do Československa. Protože tehdy v celém německém pohraničí stály ruské tanky, veřejný život i doprava se tam omezovaly. Přišlo mi, že blázní, Sovětský svaz byl přeci bratrská země," říká.

Pár týdnů později se předpověď onoho muže naplnila a vojska Varšavské smlouvy obsadila Československo, aby zde zvrátila reformní procesy. Alfred Neudörfer se zrovna dlouho do noci učil na důležitou zkoušku z termodynamiky.

„Kolem půlnoci se v noci ozval nad Lubama vrtulník. Vylezl jsem na ulici a viděl světla, najednou jsem slyšel i vzdálené dunění. Dunění se zvyšovalo, pak přišel kovový klepot. Přišel jsem k vrátkům domu a najednou kolem mě projel první, druhý, třetí tank. Šel jsem vzbudit rodiče, táta okamžitě pochopil, co se děje," vypráví pamětník.

NEPŘEJU SI, ABYCHOM PO SOBĚ STŘÍLELI

Rodina se tedy rozhodla z Československa odejít. Čekal je složitý úřední proces, v rámci něhož musel například pamětník vystoupit z poddůstojnického výcviku, který jako vysokoškolský student podstupoval. Osobně zašel za svým velitelem, veteránem z druhé světové války.

„Řekl jsem mu, že se vystěhujeme, on se na mě podíval a řekl: ‚V podstatě vás obdivuji, že máte tolik odvahy, naprosto vás chápu, jako Němec byste to tady nikam nedotáhl. Jenom si nepřeju, abychom po sobě stříleli'" vybavuje si Alfred Neudörfer.

Otec Alfreda Neudörfera.

Když měla rodina vše zařízené a připravené, přestěhovali se do západoněmeckého Hesenska do města Groß-Gerau, kde už několik let žila pamětníkova sestra. Alfred Neudörfer plánoval přestoupit na univerzitu v Darmstadtu. Většinu předmětů z plzeňské techniky mu uznali, ale musel nejdřív splnit půlroční praxi.

Nastoupil do firmy, kde se mu po dokončení studií podařilo uchytit a také tam nalezl pracovní místo pro svého otce. Ten se později vrátil zpět ke svému řemeslu a opravoval housle. Finanční situace rodiny se postupně začínala zlepšovat.

TAKÉ JSME ZAČÍNALI OD NULY

„Překvapila nás po našem příchodu reakce starších vyhnanců, kteří od roku 1948 budovali svoji existenci. Naříkali, že sem přijeli s holým zadkem, zatímco my si mohli vzít všechno s sebou. Nerespektovali, že v Československu jsme byli jen jako lepší otroci. Co jsme si tam pořídili, byla v konkurenci německých výrobků jen šrotovina. Takže jsme také začínali od nuly," soudí Alfred Neudörfer.

V Západním Německu už každopádně jeho profesní i osobní život nabral rychlé obrátky. Po seznámení s manželkou se pamětník přestěhoval do Bensheimu a narodily se mu děti. Poté získal doktorát v oboru strojírenství a věnoval se výuce v tomto oboru. Po deseti letech pracovních zkušeností sepsal odbornou knihu v oblasti bezpečnostní techniky, která získala pozornost až v Japonsku.

„Jednoho dne mě tak naverbovali na hostitelskou profesuru do Japonska, kde jsem strávil rok a sestavoval učební plány pro výuku v bezpečnostní technice. Třináct let jsem poté do Japonska pravidelně létal dělat přednášky, diplomku a promoce. Pak jsem šel do penze," dodává.

HŘÍCH JE NEPONAUČIT SE Z CHYB MINULOSTI

Mezitím, co Alfred Neudörfer úspěšně budoval svou kariéru, došlo postupně k pádu komunistického režimu v Československu a také k pádu Železné opony. Situaci v rodné zemi pamětník sledoval jen částečně z dostupných zpráv, kontakty už příliš s nikým na druhé straně neudržoval.

Do Československa se vrátil až na návštěvu své tety v roce 1990. „Projížděl jsem Lubama a viděl jsem, jak to chátrá a spěje ke konci. Měl jsem to v sobě uzavřené a věděl, že bylo správné rozhodnutí odtud odejít," říká. Tehdy se výroba hudebních nástrojů pod státním podnikem Cremona zprivatizovala a později se ocitla na pokraji krachu. Místní tradice nakonec přetrvala, patrně k tomu přispěl i pamětníkův otec, za nímž se někteří čeští houslaři po otevření hranic jezdili učit.

Vztah k místu, ze kterého rodina Alfreda Neudörfera pochází, si udržely a získaly ho i jeho děti. Pamětníkova dcera se například během svých studií odborně zabývala houslařskou výrobou z okolí Lubů. Podle Alfreda Neudörfera existence Železné opony, ale i dřívější vyostřené vztahy mezi Čechy a Němci zabránily velkému rozvoji. V současnosti už ale přemýšlí pozitivněji.

„Myslím si, že vzájemné zanevření na sebe mizí. Lidé v Česku pochopili, že Němci nejsou nějaké šelmy, co jdou po hrdle, ale normální lidi. Předsudky by se měly odložit do archivu. Hřích není být hloupý, ale zůstat hloupý a neponaučit se z chyb minulosti," hodnotí pamětník.

© Všechna práva vycházejí z práv projektu: Příběhy regionu - Karlovarský kraj

Poděkování

Dne 8.června 2024 se před místní hasičárnou v Lubech konal v pořadí již 14. Den otevřených dveří. Hasičárna byla tak veřejnosti zcela zpřístupněna po její dlouholeté rekonstrukci. Bylo možné si prohlídnout veškerou hasičskou techniku. Pro návštěvníky bylo připraveno z bohatého výběru občerstvení. Pro děti připraveno dětské odpoledne. Po celý zbytek dne doprovázela k zábavě skupina Drsná žížeň. Děkujeme všem návštěvníkům, že se na nás přišli podívat. Zvláště pak musíme poděkovat všem sponzorům, kteří se zasloužili i o pestrost tomboly.

Areál Golf Luby, Autoservis Soukup, FP Technik, Autoservis TS Car, Kadeřnictví Klára Kubartová, Hasiči Luby a Město Luby.

Děkujeme i jednotlivým přispívajícím. Jan Kříž, Petr Musil, Miroslav Pelc, Zdeněk Müller, Pavel Kubošek a Magdalena Kubincová, Jana Golcová, Simona Miškovská, Jaroslav Hnilička, Michaela Žabková, Jana Průchová.

Města Luby, Markneukirchen a Erlbach/Wernitzgrün
s podporou partnerské obce Bubenreuth
si Vás dovolují pozvat na

30. HRANIČNÍ SLAVNOSTI

SOBOTA 10. SRPNA 2024

v prostoru hraničního přechodu Luby – Wernitzgrün

13:00 – 14:30	Orchestr Migma	(Markneukirchen)
14:30	Slavnostní zahájení	
	Proslov starostů, vypuštění holubů, narážení sudu	
14:45 – 15:00	Markéta Malčeková s dětmi ze ZUŠ Luby	
15:00 – 16:00	Horalka	(Kraslice)
16:00 – 16:15	Češi z Banátských Karpat – folklórní vystoupení	(Luby)
16:15 – 16:45	Horalka	
17:00 – 18:00	Boney M revival	(Praha)
18:00 – 23:30	Saldo Band	(Luby)
	Rock Ambulance	(Zwickau)
23:30 – 02:00	Disko	(Cheb)

Soutěže, tvořivá dílna MěDDM – malování na trička, skákací hrad, chůdař, paintball, kopání na brankovou stěnu, malování na obličej, výstava historických traktorů, historická vojenská technika.

Od 12.30 do 16.00 hodin bude autobus jezdit v půlhodinových intervalech od městského úřadu. Poté v každou celou hodinu nebo dle zájmu z hranic k MÚ až do **02.00 hodin.**

NEDĚLE 11. SRPNA 2024

náměstí před Městským úřadem

15:00 – 16:00	Kujme Pikle Band
	(hudební skupina s pohádkovým repertoárem)
16:00 – 20:00	Drsná žízeň, Šoféři (folk, country)

30. Hraniční slavnosti jsou na české straně spolufinancovány dotací z Česko-německého fondu budoucnosti, na straně německé ze Svobodného státu Sasko.

Města
Luby a Markneukirchen / Erlbach

zvou na 4. ročník
festivalu rockové hudby v rámci
přeshraniční spolupráce partnerských obcí

R O C K F E S T

SOBOTA 24. SRPNA 2024

od 16.00 hodin

AUTOPARK LUBY

16.00 – 17.30 hod. – Hand Grenade (metal, CZ)

18.00 – 19.30 hod. – Borderlight (rock, DE)

20.00 – 21.30 hod. – Nobody (rock, DE)

22.00 – 23.30 hod. – Iron Maiden Tribute (heavymetal, HU)

Tato akce je na české straně spolufinancována dotací z Česko-německého fondu budoucnosti, na straně německé ze Svobodného státu Sasko z daňových prostředků na základě rozpočtu schváleného saským zemským sněmem.

Freistaat SACHSEN

ČESKO-NĚMECKÝ FOND BUDOUCNOSTI
DEUTSCH-TSCHECHISCHER ZUKUNFTSFONDS

Společenská kronika

V měsíci **srpnu 2024** oslaví významné životní výročí tito občané města Luby:

Ruml Miloslav
Kepeneš Jan
Vinšová Marie
Kohlová Jarmila
Pekárková Emilie
Glosová Marie
Kremeňová Marie
Horák Josef
Holpuch Josef st.
Kolářová Květuše

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme!

V měsíci srpnu kino nepromítá

Inzerce

PLYNOSERVIS

Martin Forrai

- *opravy, montáže, servis plynových kotlů, topidel, karem a ohříváků vody různých typů a značek*
- *pravidelné prohlídky, revize, čištění plynových spotřebičů*
- *opravy a údržba plynových spotřebičů a jejich uvádění do provozu*
- *kontroly úniku plynu, měření emisí*

Kontakt:
Martin Forrai
*tel.: **724 349 306,** e-mail: forrai@volny.cz*
Palackého 1399/70, 358 01 Kraslice

KOUPELNY PRO VÁS
Lubomír Taskajev

- **renovace bytových jader**
- **obklady, dlažby**
- **malovaní**
- **štukování, jádrové omítky**

Kontakt
+420776660443
lubjanek@seznam.cz

P r o d e j s l e p i č e k

Červený Hrádek prodává slepičky typu
Tetra hnědá,
Dominant – všechny barvy,
Green Shell – typu Araukana,
Dark Shell – typu Maranska.
Cena od 230, - Kč/ks

Prodej se uskuteční:

Luby - u benzínky ve 14.35 hodin
vždy v sobotu ve dnech:
10.8., 7.9., 5.10. a 9.11. 2024

Výkup králičích kožek – cena dle poptávky, doprava 189, - Kč za celý nákup, doporučujeme objednávat!

Případné bližší informace
Po - Pá 9.00 - 16.00 hod:
601 576 270 728 605 840
http://www.drubezcervenyhradek.cz

Město Luby zve na zájezd

50. ročník Země živitelka
Výstaviště České Budějovice

Pojeďte s námi na jednu z největších výstav u nás zaměřených na tradiční zemědělské obory. Návštěvníkům nabízí novinky z oborů zemědělské techniky, myslivosti, včelařství, rybářství, potravinářství nebo chovu hospodářských zvířat. I malí návštěvníci si najdou své, připraveny jsou hravé farmy, naučné stezky, dětský zemědělský koutek a jiné.

Odjezd v pondělí 26. srpna v 6:00
z Malého náměstí,
návrat ve večerních hodinách

Rezervace míst v kanceláři MKS nebo na tel.č. 724 836 691.
Platba 350,- Kč v kanceláři MKS.
Vstupné si hradí každý sám na místě.
(Plné vstupné 200,-Kč, zlevněné 150,-Kč, rodinné 450,-Kč)

LETNÍ SÁŇKOVÁNÍ

Není až tak běžné se v létě projet na saních. Když tak asi někde ano, třeba v Alpách. Ale u nás?
15 turistů, kteří se v sobotu 20. července zúčastnili výletu do Mühlleithenu, se na saních projelo. Sáňkařskou dráhu tvoří ocelové koryto, sáňky s brzdou (*pro bojácné*) sjíždí 800 metrů dolů s převýšením 45 metrů. Nu a chuťovka nakonec – na konci dráhy se sáňky zaháknou do vleku a jedete zase pěkně pomalu nahoru ke startu.
Tohle potěšení jsme si ale ponechali na konec. Předtím jsme se prošli okolní přírodou a zhruba po 4 km došli k 32 m vysoké rozhledně na kopci Aschberg. Po zdolání 154 schodů jsme se dostali na vyhlídkovou plošinu ve výšce 26 metrů. Výhled byl pěkný, město Klingenthal a širé okolí jako na dlani.

Kousek vedle se na nás usmíval hezký dřevěný kiosek s venkovním posezením. Rádi jsme tuto možnost přijali a kafe, zmrzlina či pivo přišly vhod. Nečekaným, ale milým plusem bylo, že kiosek obsluhovala česky mluvící žena, takže domluva byla na 100 %.
Po odpočinku jsme se vydali zpět k sáňkařské dráze. Cesta lesem byla příjemná, žádné velké převýšení, a tak se v pohodě došlo do cíle. Potěšilo počasí. Slunce občas vykouklo, ale většinou bylo schované za mraky a lehký větřík v nadmořské výšce 860 m příjemně chladil.

Nu a pak nastalo výše popsané sáňkování. Některé turistky váhaly, ale pak přeci jenom nasedly a nahoře přiznaly, že dobře udělaly.
Poslední tečkou bylo posezení v restauraci Severka v Kraslicích. Jídlo a pití přišlo každému vhod, pochvalně se hodnotil pěkně připravený turistický výlet, což mne, jako autora, potěšilo.

Za Turistický oddíl Luby Jan Kreuzinger

Zprávy ze zastupitelstva

Příští veřejné zasedání Zastupitelstva města se koná v pondělí 9. září 2024 od 16:00 hodin v budově MěÚ, 1. poschodí, místnost č. 10

Město Luby

nám. 5. května 164 tel.: 354 420 410
351 37 Luby
IČO 00254053 e-mail: starosta@mestoluby.cz

Záměr města Luby

pronajmout nemovité věci

Město Luby zveřejňuje podle § 39 odst. 1 zákona 128/2000 Sb., O obcích, ve znění pozdějších předpisů, schválený záměr na pronájem nemovitostí v majetku města:

- ***Nebytové prostory v areálu MKS, ul. Revoluční 465, Luby***
  - ***prostory pro hostinské účely (vinárna) o výměře 152 m^2.***

Nájem bude uzavřen na dobu neurčitou. Výše nájmu je stanovena v souladu s rozhodnutím zastupitelstva města Luby ve výši 400 Kč za 1 m^2/jeden rok.

Bližší informace podá vedoucí MKS paní Michaela Kuchtová na tel. č. 724 836 691 nebo na e-mailu mks@mestoluby.cz, případně Ing. Vladimír Vorm na tel. č. 725 051 095 nebo na e-mailu starosta@mestoluby.cz.

Žádosti o nájem je možné podávat písemně na podatelnu města Luby, nám. 5. května 164, 351 37 Luby, nebo na e-mail starosta@mestoluby.cz.

Lubský zpravodaj: vydává Město Luby, nám. 5. května 164, PSČ 351 37, IČO: 00254053, vychází 12 x v roce v nákladu 300 ks; odpovědný redaktor P.Werner. Registrováno u MK ČR E 11477. Tisk: HB PRINT, s.r.o., Spojovací 2426/2, 350 02 Cheb. Redakce neodpovídá za obsah dodaných článků a obsah článků nemusí vyjadřovat názor redakce. Příspěvky v elektronické podobě zasílejte nejpozději do 25. dne předchozího měsíce na adresy: petrwerner@email.cz nebo jankreuz@seznam.cz Informace o městě Luby na adrese: www.mestoluby.cz.